

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 392/2022

21.04.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Демира Црновшанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 370/21 од 10.11.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 2/22 од 28.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновшанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 370/21 од 10.11.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 2/22 од 28.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 370/21 од 10.11.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка одређене у изреци пресуде и да оштећеном ББ на име накнаде штете исплати износ од 398 евра, у динарској противвредности од 47.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. За преостали део, преко досуђеног износа имовинскоправног захтева, а до траженог износа од 700 евра, у динарској противвредности од 82.600,00 динара, оштећени ББ упућен је на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 2/22 од 28.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновшанина, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К 370/21 од 10.11.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Демир Црновшанин, у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или их укине у целини и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из садржаја захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, произлази да захтев за заштиту законитости подноси због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Према наводима захтева, законско обележје бића кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ је намера прибављања противправне имовинске користи за себе или другог. У конкретном случају, окривљени је прибавио имовинску корист оштећеном па се у његовим радњама, по мишљењу браниоца, не стичу законска обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, већ евентуално кривичног дела „противправно одузимање туђе ствари из члана 207. КЗ“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, неосновани су из следећих разлога:

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ чини лице које туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Кривично дело одузимање ствари из члана 211. КЗ чини ко без намере прибављања противправно одузме туђу покретну ствар.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, од оштећеног ББ одузео једну шасију коју је потом продао непознатом лицу и тако прибавио противправну имовинску корист у износу од 398 евра (47.000,00 динара у динарској противвредности).

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног АА стичу се субјективна и објективна обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, међу којима и намера да присвајањем туђе покретне ствари себи прибави противправну имовинску корист као субјективно обележје, па се самим тим не може радити о кривичном делу одузимање ствари из члана 211. КЗ, које бранилац у захтеву нетачно означава као кривично дело „противправно одузимање туђе ствари из члана 207. КЗ“.

Према томе, радње које је окривљени АА предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ како су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. и 2. КЗ, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. У том смислу, као незаконит доказ, бранилац означава записник о испитивању оштећеног ББ Кт 1406/18 од 15.11.2018. године који је сачињен пред Основним јавним тужиоцем у Новом Пазару, обзиром да је испитивање наведеног сведока обављено без присуства окривљеног на који начин је, према мишљењу браниоца, окривљеном повређено право на одбрану из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упуту позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упуту позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака.

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Новом Пазару на записнику Кт 1406/18 испитао сведока оштећеног ББ дана 15.11.2018. године без присуства окривљеног. Такође, из списка произлази да јавни тужилац није упутио позив окривљеном да присуствује испитивању наведеног сведока.

Полазећи од стања у списима предмета и цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд налази да је исказ сведока оштећеног ББ дат на записнику о испитивању сведока Кт 1406/18 од 15.11.2018. године, прибављен супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП. Међутим, сведок оштећени ББ испитан је на главном претресу дана 20.02.2020. године, ком су присуствовали окривљени и његов бранилац, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку које је одбрана користила, па поштовање права на одбрану, супротно наводима захтева, у конкретном случају није нарушено. Будући да је сведок на главном претресу изнео сва своја сазнања о догађају у смислу његове законске обавезе, а у оквиру сведочења и поновио наводе констатоване у записнику од 15.11.2018. године, то, имајући у виду целину ове доказе радње, његов претходни исказ дат пред јавним тужиоцем не може се посматрати као посебан доказ, у ком делу су наводи браниоца неосновани.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да неосновано бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП обзиром да записник о извођењу доказне радње испитивањем сведока ББ Кт 1406/18 састављен пред Основним јавним тужиоцем у Новом Пазару 15.11.2018. године, јесте целина са исказом истог на главном претресу којим је и конвалидиран.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира

Црновршанина, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић